101982

Martin Štěpánek
ministr kultury

Národní památkový ústav
ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1
Došlo 27 -09- 2006
Čj. 7344
Přílohy: ..... Odd: PO

V Praze dne 21. září 2006
Č.j.: 12424/2006

Rozhodnutí

Podle ustanovení § 59 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, jsem na základě rozkladu ze dne 25. 5. 2006 města Český Krumlov, se sídlem nám. Svornosti, 381 01 Český Krumlov, přezkoumal rozhodnutí Ministerstva kultury (dále též „prvoinstanční orgán") č.j. 11962/2005 ze dne 21. 4. 2006 (dále též „rozhodnutí prvoinstančního orgánu"), kterým se prohlašuje za kulturní památku podle ustanovení § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 20/1987 Sb.") most přes řeku Polečnici v Českém Krumlově (dále též „most"), nacházející se v k.ú. Český Krumlov, okr. Český Krumlov, Jihočeský kraj, na dotčených pozemcích: parc. č. 1351/1 – řeka Polečnice ve správě Povodí Vltavy, s.p., se sídlem Holečkova 106/8, 150 24 Praha 5, parc. č. 1334/27 ve vlastnictví města Český Krumlov a parc. č. 848 ve vlastnictví Českokrumlovského rozvojového fondu, s.r.o. se sídlem Masná 131, 381 01 Český Krumlov. Podle ustanovení § 59 odst. 2 správního řádu jsem na základě návrhu zvláštní (rozkladové) komise, ustavené podle § 61 odst. 2 správního řádu rozhodl

n á s l e d o v n ě :

rozklad se z a m í t á
a napadené rozhodnutí se p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í :

Rozkladem ze dne 25. 5. 2006, podaným v zákonné lhůtě, se město Český Krumlov, jakožto vlastník mostu, domáhá, aby bylo rozhodnutí prvoinstančního orgánu zrušeno v plném rozsahu.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Podnět k prohlášení věci za kulturní památku na Ministerstvo kultury podala Památkářská obec českokrumlovská, se sídlem Dlouhá 30, 381 01 Český Krumlov. Podnět byl odůvodněn tím, že se jedná o celokamenný silniční most se dvěma klenebními poli, jehož střední pilíř je proti proudu řeky opevněn oblým opěrákem z tesaných žulových kvádrů. Byl postaven v téže době jako celá řada dalších kamenných mostů obdobné konstrukce a stejné

historické hodnoty na středověké cestě z Českého Krumlova do Kájova a Chvalšin, která byla modernizována jakožto knížecí silnice podle zachovaného geometrického plánu z roku 1762.

Na základě ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. byli dopisem ze dne 1. 12.2005, č.j. 11962/2005, o zahájení řízení o prohlášení mostu přes řeku Polečnici v Českém Krumlově za kulturní památku vyrozuměni všichni známí vlastníci věci a dotčených pozemků a byla jim dána možnost se k tomuto vyjádřit.

Město Český Krumlov ve svém dopise ze dne 21. 9. 2005, č.j. 1071/05/KS, ještě před zahájením správního řízení, sdělilo, že „...proti tomuto návrhu podáváme tímto zásadní protest a vyjadřujeme nesouhlas s případným prohlášením tohoto mostního objektu za kulturní nemovitou památku." Nesouhlas byl odůvodněn tím, že „... všichni máme ještě na paměti katastrofální povodeň ze srpna 2002. Povodeň, která se svojí téměř pětisetletou vodou udeřila prakticky po celém správním území města Český Krumlov. A to jak na řece Vltavě, tak především na Polečnici. ... Jakákoli překážka na toku pak způsobila, že ničivé účinky vody byly ještě větší. Touto překážkou pak je i výše uvedený most. Nízká propustnost mostních oblouků způsobila, že zde došlo ke stabilnímu hromadění věcí unášených řekou a tím i k zaplavení rozsáhlého území a to včetně celého sportovního areálu. ... Závěrem je nutné znovu zdůraznit - vedení jakéhokoli města musí odpovědně a vyváženě přistupovat ke všem úkolům a povinnostem, které s sebou správa a rozvoj svěřeného území přináší. A to jak v oblasti správy a ochrany svěřeného obecního majetku, tak především v oblasti ochrany života a majetku našich občanů. Pokud tedy stále existuje potenciální možnost povodně je ochrana života a majetku na prvním místě. V případě, že by pak jedinou překážkou na toku byla kulturní památka tohoto typu, odpovědnost za škody by musela být vymáhána na tom orgánu, který tuto ochranu v konečné podobě vyhlásil.".

Povodí Vltavy, s. p., ve svém stanovisku ze dne 23. 12. 2005, zn. 11338105/140, s prohlášením mostu přes Polečnici rovněž nesouhlasil, což odůvodnil stejnými argumenty jako Město Český Krumlov, tj. komplikacemi při povodních a případnými škodami na majetku.

K tomuto jim bylo ze strany prvoinstančního orgánu sděleno, že zákon č. 20/1987 Sb. jasně a jednoznačně stanovuje podmínky, za kterých se prohlásí či neprohlásí nemovité a movité věci, popřípadě jejich soubory, za kulturní památku. Dále bylo upřesněno, že kulturní památkou se dle § 2 zákona č. 20/1987 Sb. mohou stát věci, které jsou významnými doklady lidského vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty historické, umělecké, vědecké a technické, dále pak ty, které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem. Pro úplnost bylo ještě dodáno, že vyhledávání a podchycení věcí či nemovitostí s historickou a památkovou hodnotou je jedním ze základních principů fungování systému státní památkové péče.

Rovněž bylo vlastníkům sděleno, že prvoinstanční orgán v průběhu řízení o prohlášení věci za kulturní památku zkoumá v první řadě, zda předmětná věc má nebo nemá znaky kulturní památky podle § 2 zákona č. 20/1987 Sb., resp. zda jsou nebo nejsou dány zákonem stanovené podmínky pro prohlášení věci za kulturní památku s tím, že v tomto konkrétním případě jsou dle prvoinstančního orgánu vysoké památkové hodnoty zcela jasně prokazatelné. Prvoinstanční orgán uvedl, že zhoršení průtokových poměrů v průběhu případných povodní mu nepřísluší hodnotit, ovšem zde je dán dle prvoinstančního orgánu zcela jednoznačně převažující veřejný zájem na zachování mostu, jakožto cenného dokladu technického umu

předků, který je naopak zapotřebí před jakýmkoliv případným poškozením chránit. Prvoinstanční orgán proto nepřihlížel během řízení, jako k důkazu v řízení, k tomu, jaké má vlastník mostu s touto nemovitostí záměry do budoucnosti, resp. zda ji plánuje či neplánuje demolovat, pokud by nebyla prohlášena za kulturní památku.

Městský Úřad Český Krumlov, odbor územního rozvoje, investic a památkové péče, ve svém vyjádření ze dne 11. 1. 2006, č.j. 4111vyj/05-MM, uvedl, že nedoporučuje prohlášení výše uvedeného mostu za kulturní památku s tím, že „... v současné době mostek vykazuje statické narušení a v době povodní v roce 2002 se ukázala jeho poloha dosti nebezpečná pro okolí toku Polečnice.". Další argumentace rovněž vycházela z odborné studie - hydrologické projektové dokumentace Úpravy koryta toku, která byla zhotovena firmou Hydroprojekt CZ, a. s., a která byla zmiňována i ve stanoviscích Města Český Krumlov a Povodí Vltavy, s. p.

Krajský úřad Jihočeského kraje vyslovil ve svém vyjádření č.j. KUJCK 31703/2005 OKPC ze dne 17. 1. 2006 s předmětným prohlášením souhlas s tím, že „.. most byl součástí původní historické komunikace z Českého Krumlova do Kájova a lze jej pravděpodobně datovat do druhé poloviny 18. století. ... Most je součástí dochovaného souboru památkově chráněných historických kamenných mostů na řece Polečnici, které dokládají průběh historických komunikací a jsou významným dokladem historického vývoje a životního způsobu a prostředí společnosti...".

Aktuální stavební stav mostu byl na základě místního šetření popsán prvoinstančnímu orgánu Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Českých Budějovicích, který ve svém odborném vyjádření ze dne 13. 1. 2006, zn. 1096112005/c, uvedl, že doporučuje prohlásit dvouobloukový kamenný most přes řeku Polečnici za kulturní památku s konstatováním, že „...stav mostu je celkem dobrý a novodobé úpravy nejsou takového rozsahu, aby zásadně snížily jeho památkovou hodnotu. Na potoku Polečnice jsou již památkově chráněny i další dochované historické kamenné klenuté mosty ve Starých a Nových Dobrkovicích r. č. ÚSKP 3 - 5886 a 3 - 5887 a kamenný klenutý mostek přes Polečnici v Kájově pod kostelem na staré poutní cestě z Českého Krumlova do Kájova r.č. ÚSKP 3-1325. Všechny uvedené památkově cenné mosty dokládají průběh historických komunikací, které jsou již dnes z podstatné části zaniklé a z tohoto souboru dochovaných původnich mostů není pouze tento zmíněný most památkově chráněn. ...jedná se o cenný kamenný klenutý most, který představuje hodnotnou technickou památku tohoto typu a zároveň je vzácným dokladem průběhu historické komunikace z Českého Krumlova do Kájova a Chvalšin.".

Dopisem ze dne 3. 2. 2006, č.j. 11962/2005, bylo vlastníkům sděleno, že v řízení o prohlášení mostu přes řeku Polečnici v Českém Krumlově za kulturní památku byly shromážděny dostatečné podklady k rozhodnutí. Dle § 33 odst. 2 správního řádu jim tímto bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k uvedeným podkladům i ke způsobu jejich zjištění, případně navrhli jejich doplnění. Svého práva nahlédnout do spisu správního řízení před vydáním rozhodnutí žádný z vlastníků věci či dotčených pozemků nevyužil.

Českokrumlovský rozvojový fond, spol. s r. o., ve svém dopise ze dne 20. 2. 2006 napsal, že „... z vyjádření správce toku pod předmětným mostkem, z vyjádření příslušného odboru Městského úřadu Český Krumlov, z průzkumových prací odborné projektové kanceláře a v neposlední řadě i z našich zkušeností z povodňové situace v srpnu roku 2002 vyplývá, že mostek je svou konstrukční dispozicí - zejména průtočným profilem oblouků ve

vztahu k středovému pilíři výraznou překážkou toku při povodních. Tato překážka při povodňovém stavu výrazně ovlivňuje odtokové poměry v lokalitě a má velký vliv na vylití vody na okolní pozemky. Protože se následně jedná o vodu proudící, má tento stav na okolí sice krátkodobý, ale poměrně výrazný destrukční účinek. Jelikož se z velké části jedná právě o námi vlastněné pozemky, uvítali bychom i přes zřejmou historickou hodnotu této stavby její odstranění anebo její určité výrazné úpravy.".

V rozkladem napadeném rozhodnutí na základě výše uvedených důkazů a argumentů dospěl prvoinstanční orgán k závěru, že kamenný most přes řeku Polečnici v Českém Krumlově je velmi hodnotným a autenticky dochovaným příkladem dopravní stavby na trase bývalé knížecí silnice do Kájova a Chvalšin, který dokládá architektonické kvality, stavební a konstrukční technologie a je tedy důležitým pramenem pro dokumentaci vývoje tohoto druhu staveb v jihočeském regionu. Výše uvedený klenutý dvouobloukový kamenný most dle prvoinstančního orgánu rovněž reprezentuje dynamičnost a technickou vyspělost, s jakou se město Český Krumlov rozvíjelo v průběhu 18. století. Dokumentace a interpretace poznatků o souboru všech tří kamenných mostků přes Polečnici tak bude dalším důležitým a cenným přínosem k poznání osídlení a vývoje komunikačních tras v jižních Čechách. Prvoinstanční orgán se v odůvodnění svého rozhodnutí pozastavil nad tím, že ve 21. století je stále ještě nejjednodušším východiskem v otázce řešení protipovodňové ochrany odstranění historicky velmi cenné stavby. Prvoinstanční orgán pak konstatoval, že uvedený most svým umístěním, charakterem a historickou podstatou splňuje podmínky pro prohlášení věci za kulturní památku ustanovení § 2 odst. 1 písmo a) zákona č. 20/1987 Sb.

Rozhodnutí prvoinstančního orgánu bylo doručeno vlastníku mostu - městu Český Krumlov i vlastníkům dotčených pozemků shodně dne 11. 5. 2006. Vlastník mostu dopisem ze dne 25. 5. 2006, doručeným prvoinstančnímu orgánu dne 29. 5. 2006, podal v zákonné lhůtě rozklad proti rozhodnutí prvoinstančního orgánu. Nesouhlasí s prohlášením předmětného mostu za kulturní památku a domáhá se proto zrušení rozhodnutí prvoinstančního orgánu v celém rozsahu. V rozkladu odkazuje na obsah svého dopisu č.j. 1071/05 KS ze dne 21. 9. 2005. Upozorňuje, že odborné analýzy a studie specializovaných projektových vodohospodářských institucí a především pak správce vodního toku Polečnice – Povodí Vltavy, závod Horní Vltava České Budějovice, potvrzují, že předmětná stavba mostu je zcela zásadní překážkou na toku Polečnice v rámci intravilánu města Český Krumlov. Překážkou, která zabraňuje tomu, aby pro velké území Chvalšinské ulice s bytovou občanskou výstavbou bylo možné zvýšit stupeň povodňové ochrany. Poukazuje, že konkrétní zkušenosti z povodně v srpnu 2002 toto plně potvrzují. Dále namítá, že vedení města, jako suverénní samosprávný orgán je zodpovědné nejen za svěřený majetek, ale především za životy a škody na majetku obyvatel svého správního území.

V souladu s § 59 správního řádu bylo v celém rozsahu přezkoumáno rozhodnutí prvoinstančního orgánu včetně řízení, které rozhodnutí předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladu uvedeným.

Shledal jsem, že rozhodnutí prvoinstančního orgánu bylo vydáno v souladu se zákonem č. 20/1987 Sb. a správním řádem. Současně jsem dospěl k závěru, že město Český Krumlov ani námitkami v rozkladu nevyvrátilo prvoinstančním orgánem řádně prokázanou skutečnost, že předmětný most svým umístěním, charakterem a historickou podstatou vykazuje hodnoty vymezené v § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., z čehož vyplývá, že most byl důvodně a oprávněně prohlášen za kulturní památku. Mám tak za to, že nejsou dány důvody pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí, ale ani jiné skutečnosti,

které by odůvodňovaly obnovu řízení či změnu nebo zrušení předmětného rozhodnutí mimo odvolací řízení, neboť není splněna žádná z podmínek stanovených § 62 odst. 1 písm. a) až e) správního řádu. Proto mi nezbylo než rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Dále jsem shledal, že v rozkladu byly uvedeny totožné námitky, které byly již uplatněny v rámci prvoinstančního správního řízení v předešlých vyjádřeních vlastníka mostu a vlastníků dotčených pozemků. S těmito námitkami se prvoinstanční orgán jasně a přesvědčivě vyrovnal v podrobné argumentaci uvedené v odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí. Nebyly prokázány žádné nové skutečnosti, kterými by se prvoinstanční orgán v rámci svého rozhodování již řádně nezabýval.

Bude tedy nutno respektovat status předmětného mostu jako kulturní památky a nalézt takové východisko v otázce řešení protipovodňové ochrany, které bude počítat se zachováním existence této historicky velmi cenné stavby.

Ostatní skutečnosti, které vyplývají z rozhodnutí prvoinstančního orgánu, z řízení jež mu předcházelo, jakož i z rozkladu, byly přezkoumány a bylo shledáno, že pro výrok tohoto rozhodnutí o rozkladu nejsou podstatné a nemají na něj vliv.

K projednání podaného rozkladu byla svolána ustavená zvláštní (rozkladová) komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

Mgr. Martin Štěpánek, v. r.
ministr kultury

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek
Strupek

Ministerstvo kultury ČR
-1-

Město Český Krumlov
nám. Svornosti 1, 381 01 Český Krumlov

Povodí Vltavy, s.p.
Holečkova 106/8, 150 24 Praha 5

Českokrumlovský rozvojový fond, s.r.o.
Masná 131, 381 01 Český Krumlov

Na vědomí: Ministerstvo kultury, OPP, zde

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště,
Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1 - Malá Strana

Národní památkový ústav, u.o.p. v Českých Budějovicích
nám. Přemysla Otakara II. 34, 370 21 České Budějovice

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu
U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

Městský úřad Český Krumlov, odbor územního rozvoje, investic a památkové péče
Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov

Památkářská obec českokrumlovská
Dlouhá 30, 381 01 Český Krumlov